

Krsto Radov - Radimir

Antica Dabinović, Dobrota

Bilo je to početkom XIX. vijeka u doba francuske vlade u Boki, kada je Dobrota cvala ljudima i imetkom.

Kap. Krsto Radov Radimir iz Ljute u Dobroti, bio je istaknuti protivnik Francuza, zato što je mnoge njihove nevaljale postupke oštro i otvoreno kritikovao. Njegov je upliv bio velik među najviđenijim Dobročanima. Francuzi su to ozbiljno shvatili, te francuski zapovjednik pošalje jednog višeg oficira da s njim razgovara. Ovaj ga upita, zašto je on takav protivnik Francuza, na što mu kap. Krsto iznese nekoliko njihovih postupaka, koji su izazvali opravdano nezadovoljstvo u narodu, a koja nije mogao premučati. Na to mu Francuz označi dan i određenu kuću u Dobroti, gdje će da razgovara s francuskim zapovjednikom. Stvar je bila škakljiva, jer je kap. Krsto mogao da bude zatvoren, a možda i što gore. Zato on sazove nekoliko najboljih Dobročana, te im ispriča stvar i reče: »Svakako zapanite vi negdje oko kuće, pak, ako mi bude do nevolje, ja ću zvižnuti!« Tako učiniše — Dok je kap. Krsto bio kod zapovjednika i s njim raspravljao, najedamput otvore se vrata pokrajne sobe i u sobu gdje su oni bili stupiše nekoliko oružanih vojnika. Tada će njemu Francuz: »Sada ćete da vidite!« A kap. Krsto će njemu: »A sada ćete i vi da vidite!« To reče i zviždne. Na ugovoreni znak skočiše kao lavovi, do tada sakriveni, dobro oružani Dobročani. Zapovjednik shvati ozbiljnost momenta i reče: »To je bila samo šala!« Na to će kap. Krsto: »Evo, pa i vi primite za šalu!«

Malo vremena iza ovoga, nastala je neophodna potreba, da nekoliko jedrenjaka prevezu trgovinu iz Boke u Split. Za obranu od eventualnog napada gusara, koji su tada krstarili i kroz Jadransko more, zamoliše kap. Krsta, da ih prati s jednom naoružanom lađom. Lađe su mirno prošle Pelješac, a zatim prema ostrvima iza rta nazvanog Ponta Gomena, ukaza se sedam lađa engleske ratne flote. Tada su Englezi bili saveznici Rusa, protiv Francuza. Tada kap. Krsto naredi da lađe s trgovinom produže put, a on i njegova odružina da će se sa svojom lađom ogledati s Englezima. Kako je kap. Krstova lađa nosila francusku zastavu, Englezi je zaustave i pozovu kapetana da im se preda. Uvrijeđen i ponižen zahtjevom Engleza da se preda, kap. Krsto odluči da se bori do posljednjeg čovjeka. Što je odlučio, to je učinio. Borio se dok mu je sva družina popadala, a on ležao teško ranjen. Tada povika: »Ima li još tko živ, da se branimo?« Kad Englezi uljegoše u brod, našoše samo mrtve i ranjene. Zauzetu lađu odvedoše na Vis, gdje je bila engleska baza. Izliječenog i oporavljenog kap. Krsta vratili su Francuzima.

Ovaj je junački podvig svakoga zadivio, a Francuzi kada razabraše ovaj događaj, priznadoše rijetko junaštvo i karakter kap. Krsta Radova Radimira, te mu udijeliše, orden Legije Časti, jedan između najistaknutijih odlikovanja onoga i svih vremena. Pred gradom Kotorom, Francuski general predao je kap. Krstu visoko odlikovanje uz ove riječi: »Odlikujem Vas ordenom Legije Časti, na ovom istom mjestu, gdje ste morali da budete obješeni!« Diploma ovog odlikovanja nalazi se u Pomorskom muzeju u Kotoru.

Svim pomorcima ratne i trgovačke mornarice čestitamo

10. SEPTEMBAR 1957.

UREDNIŠTVO

Između razvalina Ljute, što su izgorjeli okupatori, strše ruševine najveće zgrade, pusti dom Krsta Radova Radimira, čije će ime ostati nezaboravno u historiji Dobrote.

Agave pričaju

»L'amour c'est beaucoup plus que l'amour«

(J. Chardonne)

Procvjetale smo
na obroncima
iza grada
u danima žara,
procvjetale smo,
svečano,
u danima
Festivala.
Sunčane zrake
granatne boje
na nas su s neba pale
i mi smo progledale.
Azurne visine
draž su nam dale.
Nalik smo
na zelenokose
lude,
mlade,
djevice,
vitke,
uznosite,
sa žutozelenim očima,
na djevojke krasotice.
Divite nam se putnici!
Ne skidajte očiju sa nas
prolaznici!
Ni vi,
ni ovo stoljeće,
cvjetanje
naše
više
vidjeti
ne će.

* * *

A u noći
mjesec,
kad se
iznad Minčete pomoli,
ljubi nas nemilice.
Izdužimo
onda,
nježno,
svoje lepezaste glavice.
S mora nam vjetrić
miluje lice,
i s Lovrijenca
donosi,
o ponoći,
jeku topa
i tugu Ofelije,
poludjele djevice.
Rastuže se
naše
cvjetne zenice . . .
Za kim ona tako tuguje?
da l'za kraljevićem
danskim
iz zemlje kraj mora,
il' tuguje
za svojom ljubavlju
još divnijom od same ljubavi?

NEVA MURVAR